

**החידון הארצי
להליכות עולם ומידות טובות
שנה"ל ה'תשע"ה**

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

בנושא:

אָרֶץ חַמ"ד – ארץ ישראל לאור חזון החמ"ד

שלב א: השלב הכיתתי

החומר ללמידה: * הלכות שמיטה ** חזון החמ"ד * נפלאות מהרב ישראלי**

*** הלכות מהלכות שנת השמיטה לילדים! "גבורי כח עושי דברו"**

[א] מעלת שומרי שמיטה

א. המקור. מעלתם של שומרי השנה השביעית גדולה וחשובה מאוד, כמו שנאמר בתהילים (קג, כ): "גבורי כח עושי דברו". שומרי השנה השביעית כהלכה הם "גבורי כח" – מגלים גבורה גדולה של אמונה ובטחון בה', על ידי שהם "עושי דברו" – ומקיימים את מצוות ה' כהלכה.

ב. **מדרש חכמים.** חכמים במדרש (ויקרא רבא א, א) אמרו: "במה הכתוב [הפסוק] מדבר? אמר ר' יצחק: בשומרי שביעית הכתוב מדבר. בנוהג שבעולם, אדם עושה מצוה ליום אחד, לשבת אחת, לחודש אחד. שמא לשאר ימות השנה [הרי אינו עושה לשנה שלימה]?! וזה [השומר שביעית], רואה שדהו בור [שומם בשנת שמיטה], רואה כרמו בור, ונותן מס [משלם עבור הקרקע] ושותק. יש לך גיבור גדול מזה? [גיבור, בכך שהוא מקיים שנת שמיטה באמונה גדולה].

ג. **גיבורי-ההלכה.** מרבי יצחק אנו למדים על מעלתם הגדולה והחשובה של השומרים את שנת השמיטה כהלכה. כי בשנת השמיטה, הם עוזבים את עבודת האדמה והאילן, לא זורעים ולא שותלים ולא משביחים את הקרקע והאילן – והם מאמינים בוטחים בה' שהוא זן ומפרנס לכל, לתת להם את כל פרנסתם בשפע. על כך הם נקראים בפסוק בתואר: גיבורי-ההלכה. ולא רק בתור גיבורי שנת השמיטה, אלא כגיבורי-הלכה שהם "עושי דברו" של ה'.

ד. **כל יהודי.** כל יהודי שומר שמיטה זוכה לתואר זה, ולא רק חקלאי שבשאר השנים מעבד שדות לסחורה. כי כל יהודי יש לו גינה, או לפחות עציץ, או שהוא בוודאי נזקק לפרי וירק – ומכיוון שהוא מקפיד על הלכות שנת השמיטה, הוא מתחזק באמונה ובטחון בה' המפרנס לכל. ועל כן, כל יהודי הנמנע מעבודת האדמה והאילן זוכה לתואר של גיבורי-ההלכה.

ה. **קונים יבול יהודי.** כשם שיש מעלה חשובה בהימנעות ממלאכת הקרקע והאילן, כך יש מעלה חשובה וגדולה בשנת השמיטה גם בקניית פרי וירק כהלכה. ובפרט, כאשר משתדלים לחזק את החקלאים היהודים ואת החקלאות היהודית בארץ ישראל, וקונים פרי וירק דווקא של תוצרת ישראלית בהכשר של "אוצר בית דין", או "היתר מכירה" שהתירו הרבנים הראשיים לישראל שליט"א – גם זו גבורה גדולה להתחזק ולחזק את כולנו יחד בארץ ישראל, וראויים להיקרא: גיבורי-ההלכה.

[ב] מצוות השמיטה – כללים

א. מקור המצווה. התורה מצווה לנו את מצוות השמיטה בפסוק מפורש - בחומש ויקרא, פרשת בהר (כה, ב): "וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שְׁבַת לַה'". ובפסוק נוסף - בחומש דברים (טו, ט), מובא עוד ציווי במצוות השמיטה, בו נשמעת קריאת התורה המבשרת על שנת השמיטה הקרבה ובאה: "קִרְבָּה שְׁנַת הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה...".

**החידון הארצי
להליכות עולם ומידות טובות
שנה"ל ה'תשע"ה**

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

ב. **שנת השמיטה**. היא השנה השביעית בכל מחזור הידוע במסורת של שבע שנים. **שנת ה'תשע"ה** הבאה עלינו לטובה, היא **שנת שמיטה**.

ג. **חישוב שנת השמיטה**. חישוב שנת השמיטה נדון בכמה שיטות של חכמים, לדעת ממתי עם ישראל החלו לקיים את מצוות השמיטה. ולמעשה, אנו יכולים לחשב ולמצוא את השנה לשמיטה גם על ידי חילוק מספר השנים לבריאת העולם במספר שבע. לדוגמא: שנה זו ה'תשע"ה = 5775. נחלק ל-7 והתוצאה תהיה 825. כאשר התוצאה היא ללא שארית, זה מציין בדיוק את השנה השביעית, והיא שנת השמיטה.

ד. **בפסוקי התורה אנו למדים ששה שמות המלווים את מצוות השמיטה**, והם: (1) שְׁמִיטָה – כינוי לפעולה של עזיבת עבודות האדמה. (2) הַשְּׁבִיעִית – כינוי למצווה המתקיימת בכל מחזור שבע שנים. (3) שְׁנַת הַשְּׁבַע - כינוי לזמן המצווה המתקיימת בכל מחזור שבע שנים. (4) שְׁבֵת לַה' – כינוי לטעם המרכזי של המצווה, כי ה' צווה. (5) שְׁבֵת הָאָרֶץ – כינוי למעמד הארץ הנמצאת בשנה זו בשביית מלאכה. (6) שְׁנַת שְׁבִיתוֹן – כינוי לשנה שבה שובתים ממלאכת האדמה.

ה. **חובת להתכונן**. מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל מדגיש, כי מצוות השמיטה מתקיימת בחיי היום יום של כל אדם במהלך שנה שלימה, ועל כן היא מכילה פרטים רבים וחשובים לצרכי האדם. לכן, לפני שתיכנס השנה השביעית, חובה ללמוד את כל הדינים השייכים לשנת השמיטה, בכדי לדעת את האסור והמותר. וצריך להתחיל וללמוד לפחות מיום ט"ו באב הקודם לשנת השמיטה.

ו. **מצוות השמיטה**. יש בה חמש מצוות עיקריות מהתורה: מצוות-עשה אחת, ועוד ארבע מצוות לא-תעשה. מצוות עשה – להשמיט ולעזוב את עבודת האדמה ולהפקיר את הפירות לכל הרוצה, שנאמר (שמות כג, י) "וְהַשְּׁבִיעִית תִּשְׁמְטָהּ וְנִטְשָׁתָה". וארבע מצוות לא-תעשה - אסור לזרוע, אסור לזמור, אסור לקצור ואסור לקטוף ולאסוף את הפרי, שנאמר (ויקרא כה, ד-ה) "שִׁדְךָ לֹא תִזְרַע, וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר. אֶת סְפִיחַ קִצְיֶיךָ לֹא תִקְצֹר, וְאֶת-עֲנָבֵי נִזְיֶיךָ לֹא תִבְצֹר".

ז. **חכמים ביארו הרבה טעמים** [=הסברים] **למצוות השמיטה**. נדגיש כאן שני טעמים מרכזיים והם:

1) **אמונה** - על ידי ההימנעות ממלאכת הקרקע והאילן, אנו מחזקים בהכרה שלנו את יסוד האמונה שה' הוא בורא עולם וכל הארץ היא של ה'.

2) **בטחון** – על ידי הפקרת הפירות מבעלותנו להיות מותרים לכל מי שירצה, אנו מחזקים באורח החיים שלנו את הביטחון שה' הוא הזן ומפרנס אותנו ואת כל ברואי העולם.

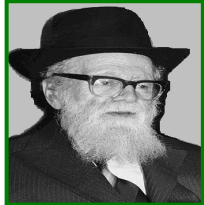
ח. **ערכי השמיטה**. במצוות השמיטה יש עוד טעמים, ובהם אנו מתחזקים גם בערכים רבים נוספים. נציין 10 טעמים:

1. **אמונה** - שה' חידש וברא את העולם (רש"י, בפירושו על התורה).
2. **אמונה** – שה' נתן את ארץ ישראל לעם ישראל (הרב משה אלשיך, ב"תורת משה").
3. **ביטחון** - שה' הוא אדון הארץ (הרב רבי יצחק לוריא, הארי"י).
4. **ביטחון** – שה' הוא הזן ומפרנס לכל (הרב אהרן הלוי, ב"ספר החינוך").
5. **מוסר עולמי** - תיקון לחטא האדמה בבריאת העולם (רבי קלונימוס קלמן הלוי אפשטיין, ב"מאור ושמש").

**החידון הארצי
להליכות עולם ומידות טובות
שנה"ל ה'תשע"ה**

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

6. **מידות טובות** - דאגה לכולם ע"י הפקר היבול (הרמב"ם ב"מורה נבוכים").
7. **מידות טובות** - של ותרנות וחסד ע"י הפקר היבול (הרב אהרן הלוי ב"ספר החינוך").
8. **מידות טובות** – ערך האדמה שנתן לנו ה', להניח לה שנה אחת מעבודה כדי לחדש בה את כוח הצמיחה (הרמב"ם ב"מורה נבוכים").
9. **חיזוק אישי** - פנאי להשתלמות רוחנית (הרב חיים יוסף דוד אזולאי החיד"א ב"נחל קדומים").
10. **חיזוק לאומי** - הפסקה לכל העם מעבודת החומר לחיזוק רוחני מלא בעבודת ה' (הרב קוק ב"שבת הארץ").

ט. המושג "שְׁמִיטָה" – הוא מלשון עזיבה. **יש שלושה נושאים מרכזיים** במצוות השמיטה בהקשר זה: (1) עזיבת העבודה באילן ובקרקע שיש בה השבחה. (2) עזיבת יבול הירקות והפירות להיות הפקר לכל הרוצה. (3) עזיבת כספי הלוואות.

י. המצווה בזמן הזה: ביחס לחובת מצוות שמיטה בזמן הזה כיום חכמים נחלקו, האם היא מתקיימת מדאורייתא (=מהתורה), או שחובתה רק מדרבנן (=מדברי חכמים). הבירור הזה משמעותי לשני עניינים בהלכה: (1) מצבים של ספק. (2) להגדרת העונש למי שעובר על המצווה. למעשה בזמן הזה, לרוב הפוסקים חובת מצוות שמיטה היא מדרבנן, ולכן כל המלאכות אסורות גם כן רק מדרבנן.

יא. חובת מצוות השמיטה בפועל. מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל פוסק, כי מצוות השמיטה חלה גם על האדם וגם על הארץ בפעולות בקרקע ובצומח. על האדם – שישבות מהמלאכות האסורות. ועל הארץ – שלא יעבדו אותה במלאכות האסורות. לכן, במלאכות האסורות צריך להימנע מלעשות אותן גם על ידי אמצעי מכני או אלקטרוני, מלבד מקרים חריגים שחכמים מתירים. לכן, אסור ליהודי לעבוד אפילו בשדה של נוכרי.

יב. שפע ברכה. מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל מדגיש את הפלא הגדול במה שהתורה מבטיחה: "וכי תאמרו, מה נאכל בשנה השביעית. הן לא נזרע, ולא נאסף את תבואתנו? - וצוית את ברכתי לכם בשנה הששית, ועשית את התבואה לשלש השנים". זו עובדה ברורה במציאות, שגם בזמן הזה מתקיימת ברכת ה', כאשר עם קיום מצוות השבתת הקרקע ממלאכה מתברך היבול בארץ בשפע גדול.

**** חזון החמ"ד**

- (1) **חזון.** הוא ערך יסודי, שמגדיר את הזהות דרך מערכת הערכים שאנו פועלים להגשים אותם בפועל. חזון החמ"ד - מגדיר היטב את הערכים שלנו בחינוך הממלכתי-דתי.
- (2) **אָרֶץ חַמ"ד.** כותרת שקבענו לעצמנו ללימוד "חזון החמ"ד" בשנת השמיטה. כי שנת השמיטה מפנה זמן מעבודת האדמה ללימוד, וחזון החמ"ד מיוסד על ערכי מצוות השמיטה.
- (3) **חזון החמ"ד וְעֲרַכְי מִצְוֹת הַשְּׁמִיטָה.** עוסקים בשלושה ערכים יסודיים: אהבת תורת ישראל. אהבת עם ישראל. ואהבת ארץ ישראל.
- (4) **יְסוּד הַחֲזוֹן.** הוא הערך היסודי המוביל את כל העקרונות של החזון. בחזון החמ"ד – ה"יסוד" נקבע על פי היסוד של האמונה בה', ומתוך כך גם ביצועת ה' בדור שלנו.

וְאֶהְבֶּתָּ

מפעל ההלכה לילדי ישראל לזכות מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל

החינוך הארצי להליכות עולם ומידות טובות שנה"ל ה'תשע"ה

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

(5) הַיְסוּד. נשנן היטב: "בְּעֶזְרַת צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ, שֶׁב הָעַם הַיְהוּדִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקִּים בָּהּ אֶת בֵּיתוֹ הַלְּאוּמִי, וּבְכָללָהּ זֶה, אֶת מוֹסְדוֹת הַמְּדִינָה, מִשְׂרָד הַחִינוּךְ וְאֶגְפָּיו".

(6) "בְּעֶזְרַת צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ". פִּירוּשׁ: "בְּעֶזְרַת" – כל מעשינו הם בעזרת ה'. "צוּר יִשְׂרָאֵל" – תואר לה' המשגיח על עם ישראל במיוחד. "וְגוֹאֲלוֹ" – ה' הגואל אותנו מגלות אל גאולה שלימה.

(7) "שֶׁב הָעַם הַיְהוּדִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל". פִּירוּשׁ: יש עליה. יש קיבוץ גלויות. ועם ישראל חוזר לאחר אלפי שנות גלות בחוץ-לארץ, אל ארץ ישראל.

(8) "וְהַקִּים בָּהּ אֶת בֵּיתוֹ הַלְּאוּמִי". פִּירוּשׁ: ברוך ה' שחולל מהלך של ישועה, ובה' באייר בשנת ה'תש"ח נקבעה מדינת ישראל לעם היהודי.

(9) "וּבְכָללָהּ זֶה, אֶת מוֹסְדוֹת הַמְּדִינָה, מִשְׂרָד הַחִינוּךְ וְאֶגְפָּיו". פִּירוּשׁ: במדינת ישראל יש שלטון של ממשלה, ובה יש את משרדי הממשלה העוסקים בתחומים מרכזיים של ניהול המדינה. בהם גם: "משרד החינוך ואגפיו".

(10) הגדרות חזון החמ"ד. שתי הגדרות מרכזיות: 1. "מחויבים לחינוך ילדי ישראל לחיי תורה ומצוות". 2. "פועלים כדי לקרבם אל אבינו שבשמים".

*** נפלאות מחיי הרב שאול ישראלי זצ"ל

הַרְבֵּה הַגָּאוֹן

מי הוא "הרב שאול ישראלי"? הוא "הרב הגאון". לפני שנכיר מעט מתולדות חייו נדע מי הוא הרב שזכה לתואר מיוחד, מכובד ונעלה מאוד. כל תלמיד חכם זוכה לתואר מיוחד משלו. את הרב ישראלי הכתירו בתואר גדול כזה של: הרב הגאון. אנו נפגשים עם חכמי ישראל, כמו שהפסוק בישעיה (פרק ל' פסוק כ') מדריך אותנו: "וְהָיוּ עֵינֶיךָ רְאוּת אֶת מוֹרֵיךָ". מה המשמעות של "רואות"? שני מובנים: (1) לכבד אותם, (2) אבל גם ובעיקר: ללמוד מהם, מהנהגותיהם ומדברי תורתם. את התואר הזה זכינו ללמוד בדברי ההספד שנשא מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל, בעת ההלוויה של הרב שאול ישראלי, וכך הרב אמר: "הגאון רבי שאול ישראלי - גאון בתורה, גאון בהלכה, גאון במידות, גאון במעשים טובים... כמה מידות היו בו! ענוה, יראת שמים, קדושה וטהרה, ומכולן אפשר היה ללמוד".

בֵּית אָבָא

לכל אבא יש השפעה משמעותית על חיי כל אחד מילדיו. זה מתחיל בדוגמא אישית של האבא. מתוך כך יש גם השפעה לדרך החינוכית של האבא. מי היה אביו של הרב ישראלי? אביו – הוא הרב בנימין איזראעליט זצ"ל, ואמו הרבנית חוה. הם גרו ברוסיה, והאב היה הרב של העיירה סלוצק. הרב בנימין היה מפורסם ביראת שמים ואהבת תורה. הימים היו קשים, לאחר מלחמת העולם הראשונה שפגעה בקהילות היהודיות. הרב בנימין התמסר מאוד לשקם את הקהילה, וייסד שיעורי תורה וסייע בחסד לכולם. השלטון הרוסי נהג באכזריות, ואסר על היהודים לעסוק בתורה, אבל רבי בנימין לא פחד והתמיד בשיעורי התורה. אנשי השלטון תפסו אותו, והוא נשלח לגלות קשה בסיביר הרחוקה, שם נעלמו עקבותיו. בתקופה הזו, נולד הרב שאול, ביום כ"ה בתמוז בשנת ה'תרס"ט (1909).

בֶּן תוֹרָה

להתחנך כראוי ולגדול בתורה – צריכים השתדלות רבה ומסירות נפש. האמא הרבנית חוה נותרה לבדה, וגידלה בנה שאול במסירות רבה, כדי לזכות שגדל בן-תורה. האם היקרה עודדה אותו כבר בהיותו נער לנדוד ללמוד תורה. הנער שאול יצא לדרכו כדי לחזור לעיר הולדתו, סלוצק, בה הייתה ישיבה, ובה היו רבנים שהיו מגאוני הדור: הרב יחזקאל

וְאֶהְבֶּתָּ

מפעל ההלכה לילדי ישראל לזכות מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל

החיזון הארצי להליכות עולם ומידות טובות שנה"ל ה'תשע"ה

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

אברמסקי והרב איסר זלמן מלצר. השלטון הרוסי גילה את הישיבה וסגר אותה. והבחור שאול, שוב יצא לנדוד עד לעיר מינסק, כי נודע לו כי ישנה שם ישיבה במחלת. שם הוא למד עם קבוצת בחורים, אצל הרב אברהם אליהו מייזלס שהשפיע עליו מאוד. כעבור שנים, הרב ישראלי תיאר את מצבו כתלמיד בימים הקשים ההם, והרבה לשבח את המחנך הדגול, ואמר עליו: "הוא – הרב אברהם אליהו מייזלס – העמיד אותי על הרגליים בימים ההם".

הפְּרִיָּה

שנת ה'תרצ"ג - זה קרה, כאשר הבחור שאול היה בן 21. החיים ברוסיה היו קשים מאוד, בגלל השלטון שאסר על היהודים כל ביטוי יהודי-דתי. הבחור שאול עם עוד שני חברים, פנה אל הגאון הרב יעקב קלמס, הרב הראשי של מוסקבה, להתייעץ ברצונם לברוח. ההתלבטות הייתה קשה עקב הסיכון הנורא של עונש מוות, אם חלילה ייתפסו. ביראה גדולה, הרב ערך את "גורל הגר"א", ומפסוקי התנ"ך שעלו בהגרלה, הרב ברך אותם לצאת לדרך. הם הגיעו בחשיכה אל גבול רוסיה-פולין, להסוואה בשלג הם התעטפו בסדינים לבנים ועברו את הגבול. לצערם, הם נתפסו על ידי שוטרים פולנים, נאסרו וחיכו לגור הדין. ישועה גדולה באה להם מארץ ישראל. כאשר העניין נודע לרב הראשי הרב אברהם יצחק הכהן קוק, הוא התערב בכל כוחו והצליח לשחררם ולהעלותם לארץ ישראל.

העלייה בארץ ישראל

שנת ה'תרצ"ד - בן 22 הבחור שאול זכה להגיע אל ארץ ישראל. עברו זה היה הישג נכסף של עלייה משמעותית מאוד בחייו, ולא רק תוצאה הכרחית של השחרור וההצלה מהמאסר. הוא מיד הצטרף אל קבוצת התלמידים בישיבה המפורסמת של הרב אברהם יצחק הכהן קוק בירושלים, היא הישיבה המרכזית העולמית "מרכז הרב". במחברת הראשונה מהימים ההם, הרב רשם בדף הראשון כך: "תורת ארץ ישראל. פה עיר הקודש ירושלים, ט"ו כסלו תרצ"ד". כך הוא ביטא את הרגשתו המיוחדת, שכאן בארץ וכאן בישיבה, הוא זוכה ללמוד את התורה בלי האווירה של הגלות בחוץ לארץ, אלא באווירה הקדושה של "תורת ארץ ישראל". הוא התמיד והצטיין בתורה, ונבחר להכין עם ראש הישיבה את השיעור הכללי לכל התלמידים, כאחד מבין שלושת התלמידים המעולים.

הרב ישראלי

ימי הלימוד בישיבה הם תקופה של התעלות אישית גדולה לכל אחד. גם הבחור התעלה, ובשנים אלה הוא זכה לקבל הסמכה לתפקיד רב בישראל. בישיבת מרכז-הרב, יחד עם הראי"ה קוק, שימש כראש הישיבה גם הגאון הרב יעקב משה חרל"פ. הוא גילה את התכונות המיוחדות והמעולות של הבחור שאול, והזמין אותו להיות לו לחברותא. כעבור כמה שנים, הוא יסמך אותו לרבנות, ובכתב ההסמכה הוא כותב עליו בזו הלשון: "ידידי ורעי, מחמדי וחמדת לבי ונפשי, הרב הגאון המצויין בחריפות ובקיאות, אוצר בלום לתורה ויראת שמים, מוכתר במעלות רבות וכל מידה נכונה – מורנו הרב שאול ישראלי... עליו יש לסמוך כעל הרבנים המובהקים בישראל.. אשרי אשרי לאלו אשר ידעו לבחור בו.. שמו ילך למרחקים וה' עמו". כך היה הבחור שאול לרב מובהק בתורת ארץ ישראל, ושמו נודע: הרב שאול ישראלי.

הרבנית

הרבנית, היא אשת הרב, המשמשת בתפקיד המרכזי המסייע לרב בתפקיד הרבנות. היא אשת החיל המקיימת את כל צרכי הבית עבור הרב, עבור כל בני הבית, וגם עבור אנשי הקהילה וכל הבאים לקבל עצה והלכה מכבוד הרב. הרב שאול ישראלי נשא לאשה את מרת בת-שבע. כאשת הרב, היא קבלה על עצמה באהבה ובשמחה לנהל את הבית עבור הרב. בתפקידה כרבנית, היא גילתה לכולם חום ואהבה, השכינה שלום בכל בית ובין שכנות, הקשיבה לכל עניין, ובתבונה רבה הייתה כתובת מבוקשת לכל המשפחות. זוכרים אותה מגיעה בימים שלפני פסח לשבת עם השכנות.

ואהבת

מפעל ההלכה לילדי ישראל לזכות מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל

החידון הארצי להליכות עולם ומידות טובות שנה"ל ה'תשע"ה

שנת הרב שאול ישראלי זצ"ל

כאשר התפלאו: 'איך היא מתפנה בימים כל כך מלאי עבודת ניקיונות בכל בית?! הבינו, כי מטרתה הייתה לאפשר רגעים של מנוחה לכל שכנה. זקני כפר הרא"ה אומרים: "את הרב ישראלי הערצנו וכיבדנו. את בת שבע אהבנו!"

שליחות לחיים

מי הוא הרב שאול ישראלי? נצעד בעקבות חיי הרב, ונגלה פעילות ענפה של הנהגה חינוכית-תורנית. הרב היה הרב של כפר הרא"ה, והיה מחנך בישיבה התיכונית מדרשית פרדס-חנה, והיה רב מחנך וראש הישיבה בישיבת מרכז הרב, והיה מייסד חבר הרבנים של הציונות הדתית, והיה חבר ברבנות הראשית לישראל, והיה דיין בבית הדין הגדול, והיה מייסד כולל ארץ חמדה המכשיר רבנים, וייסד את הביטאון התורני "התורה והמדינה", והיה פוסק הלכות, והיה מעביר שיעורים ושיחות תורניות, והיה מעניק עצה והדרכה לכל שואל. כך הוא זכה והיה "המחנך" של אלפי תלמידים, שנודע בין רבים גם בתואר הנערץ "רבם של הרבנים". בכל התפקידים הללו הרב ראה שליחות לחיים, שליחות שבעבורה הוא בא לעולם, למען התורה, העם והארץ. שליחות גדולה שהרב קיים אותה בכל רגע מתוך ענוה ואהבה לכולם.

הרבנות בכפר

שנת ה'תרח"צ – בגיל 28 "הרב הגיע". בהתרגשות רבה קבלו תושבי כפר הרא"ה את הרב הצעיר, שנבחר לכהן פאר להיות הרב הראשון בכפר שנוסד רק ארבע שנים לפני כן. כפר הרא"ה, נוסד עוד בחיי הרב קוק, ולכבוד הרב קראוהו על שמו: הרא"ה, ה'רב אברהם-יצחק היכהן [קוק]. תושבי הכפר עסקו בחקלאות, והיו ראשונים מיישובי הציונות הדתית אשר בחרו לעצמם רב, כדי לבנות את אורחות חייהם על התורה. בכתב ההסמכה כתבו התושבים: "יבוא לשבת על כסא הרבנות, לכהן פאר בקהילתנו. ה' יתברך יוסיף לו כח ועצמה להרבות כבוד שמים, ולהגדיל תורה ולהאדירה, וכחונתו תהא לברכה למושבו, ולבני ארצנו". אכן, הרב ישראלי זכה להנהיג את התושבים בנועם הליכותיו ובעצמה של תורה, כשהם מעידים ואומרים: "הרב ישראלי הפך אותנו כמעט לרבנים, ואנו הפכנו אותו כמעט לחקלאי".

בשטח החקלאי

מה עושים בשנת שמיטה? מה המרחק שמותר בין עץ לעץ? ממתי מחשבים שנות ערלה לפירות?... – כל כך הרבה שאלות מתבררות בהלכה בשטח החקלאי, בכל אותן המצוות השייכות לעבודת האדמה והצומח: "המצוות התלויות בארץ". תפקיד הרבנות בכפר הרא"ה, הפגיש את הרב עם השטח החקלאי, והוא נדרש לפסוק הלכה בכל ענייני החקלאות. הרב שמח מאוד על ההזדמנות היקרה שניתנה לו לברר את ההלכות הללו, שבהן ראה ממש את קיום מצוות יישוב הארץ ואת התממשות תהליכי הגאולה של שיבת עם ישראל לאדמתו. הרב העריך מאוד את החקלאים ואת עבודת החקלאות, והקדיש שעות רבות בשדות ללמוד את תהליכי החקלאות, כדי לברר כראוי כל הלכה, ולהורות לחקלאים הנחיות ברורות בעבודתם. מתוך כך, הרב ישראלי היה לפוסק בקי ומובהק שנודע בכל היישובים החקלאיים בארץ.